

[...]

30.308/II/PN

30.329/II/PN

[...]

Tijdens hun zitting van 1 juli 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht behandeld aangaande het feit dat uw voorganger (minister Hasquin) een brief had geschreven aan geneesheren in gemeenten van Brussel-Hoofdstad en in de zes randgemeenten brieven hebt geschreven, met begeleidende vragenlijst, die eentalig Frans waren.

Na een vraag om inlichtingen antwoordde uw voorganger als volgt:

“ Op 30 september 1998 heb ik een brief verzonden naar een aantal personen uit de Brusselse gezondheidssector. De gebruikte adressen werden bekomen uit een uittreksel uit de “Belgacomlijst”, dat representatief is voor de Brusselse Gezondheidssector. Het spreekt voor zich dat mijn medewerkers rekening houden met de beschikbare gegevens over de taalaanhorigheid van de bestemmingen. Geen enkel adres werd door mijn medewerkers naar het Frans vertaald.

Om de vragenlijst in het Nederlands dan wel in het Frans toe te zenden heeft men zich gebaseerd op het criterium van de taal waarin het adres is vermeld in de Belgacomlijst.

Iedere deelnemer kon vrij kiezen of hij al dan niet, met behulp van de antwoordstrook onderaan de vragenlijst die bij de brief gevoegd was, de enquête in de andere landstaal wou ontvangen.

Er dient opgemerkt dat de enkele artsen die geschreven hebben om de tekst in het Nederlands te ontvangen ook worden vermeld onder de rubriek “Docteurs en médecine” van de telefoongids van Belgacom.”

Het betrokken ministerie is een centrale dienst in de zin van artikel 32 § 1 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen.

Voor betrekkingen met particulieren, zoals uw boven vermelde brieven er zijn, verwijst , wat betreft het taalgebruik, dit artikel naar artikel 44 §1 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), dat bepaalt dat centrale diensten gebruik dienen te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich wensen te bedienen.

De betrokken geneesheren zijn zowel in de witte als de gele Belgacomgids enkel in het Nederlands vermeld. De “Belgacomlijst” kan echter niet als officiële leidraad dienen om de taalaanhorigheid van de betrokkene vast te stellen.

Hij kan nuttig zijn, maar dit belet niet dat andere en meer aangepaste middelen kunnen worden angewend.

De VCT acht de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

Zij is niet bevoegd om uitspraak te doen aangaande de aangehaalde bevoegdheidsoverschrijding voor wat de brieven aan geneesheren in de randgemeenten betreft.